

آقای دکتر لطف‌الله منجم‌پایان

دانشیار دانشگاه مشهد

ظهِر یا نیمروز مشهد

» این مقاله علمی و محققانه را با پیشنهاد های مربوط درج می‌کنیم و نسبت بدرج هر گونه نظریه‌ای که در این باره برسد آماده‌ایم «

از بدو ورود اینجانب بشهر مشهد و تدریس رشته جغرافیا، در دانشکده ادبیات، هر بار که از نیمروز (ظهِر) یا نیمشب مکانی که دومیاء ثابت شبانه روز میباشند گفتگو بمیان می‌آمد برخی از دانشجویان اظهار میداشتند که ظهِر مشهد را نسبت به طلوع وغروب آفتاب تعیین و درطول سال موقع آنرا به مقدار زیادی تغییر میدهند. موضوع بالا برای اینجانب غیر قابل قبول بود و جز اشتباه دانشجویان تصور دیگری از خاطر نمی‌گذشت ولی پس از کمی تحقیق، معلوم گردید که تا اندازای حق با آنهاست.

در مورد ظهِر و تعیین موقع آن، طبق اطلاعات حاصل معلوم گردید که نیمروز را از روی شاخص مسجد گوهر شاد و زمان آنرا در روزهای ابری بوسیله جدول طلوع آفتاب تعیین و درطول سال، طبق گفته بعضی از آقایان مؤذنین، بمراتب بیش از اندازه حقیقی تغییر میدهند، درحالیکه نه تعیین موقع ظهِر با شاخص و طلوع آفتاب دقت کاملی را داراست و نه اختلاف ظهِر یا شبانه روز، در طول سال، به مقداری که گفته میشود میرسد.

شاخص - در مورد شاخص نگارنده بهیچوجه عمل اندازه گیری زمان را بطور دقیق با این وسیله مورد بحث قرار نمی‌دهم ولی برای استحضار خاطر کسانیکه هنوز هم به این دستگاه متوسل شده و یا نیمروز را با طلوع آفتاب تعیین مینمایند باید متذکر شوم در عصریکه صدای ساعت تهران را، بوسیله رادیو، در اقصی نقاط عالم، از فردیکه

در چند صد متری آن قرار دارد، زودتر می‌توان شنید و با عبور نصف النهار هر نقطه‌را از مرکز خورشید با وسایل دقیقی میتوان اندازه گرفت طبعاً از بدست آوردن موقع ظهر با طرق بالا بی‌نیاز خواهیم بود .

همچنین باید در نظر داشته باشیم که با استقرار دقیق این دستگاه با زهم موقع ظهر در حدود چند دقیقه مبهم و هیچ منطق صحیحی آنرا با عقربه ثانیه شمار ساعت نمی‌تواند مقایسه کند؛ به فرض صحت استقرار شاخص ودقت در تعیین موقع ظهر، وسیله این دستگاه، در روزهای ابری چه باید کرد؟ و بالاخره آیا می‌توان اوقات شب و با طلوع و غروب آفتاب را با این دستگاه بدست آورد؟ اینها مشکلاتی است که از نظر دقت در تعیین زمان و مبدأ آن افراد متفکر را به چاره جوئی واداشته و سرانجام در عصر حاضر گذشت زمان و موقع ظهر را در کشورهای مرقی با دستگاههای بسیار دقیقی اندازه میگیرند که تا يك نالئه آن نیز قابل محاسبه است .

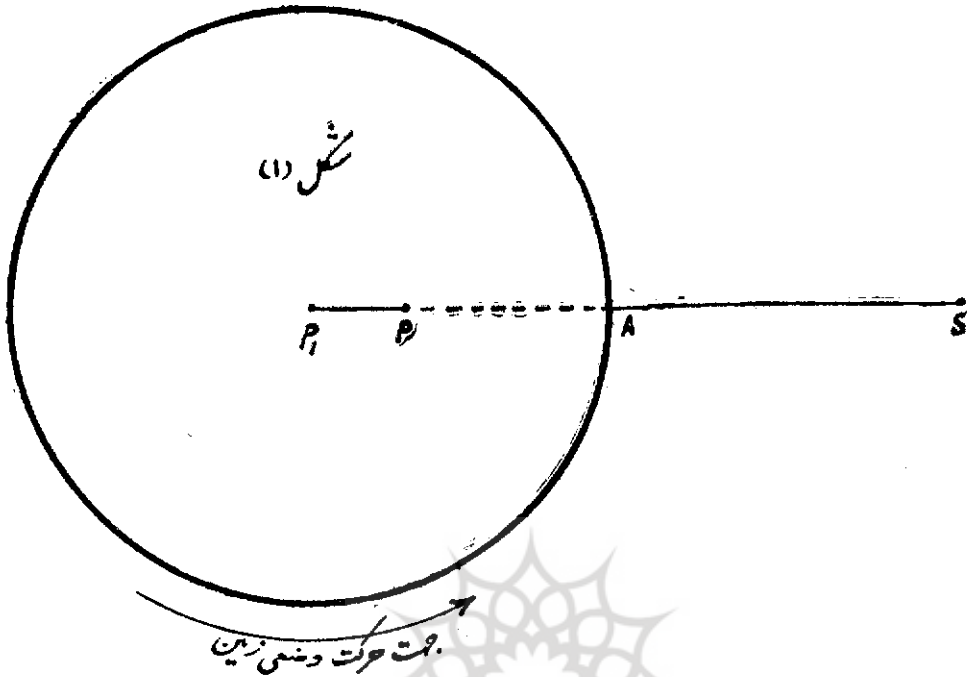
تغییر موقع ظهر - گرچه برای بیان و فهم این موضوع محتاج به اطلاعاتی

در باره حرکات وضعی و انتقالی زمین و چگونگی تغییر طول شب و روز می‌باشیم ولسی برای جلوگیری از تطویل کلام خاطر خوانندگان محترم را بچند نکته جلب نموده و آرزو دارد که با شرح مختصر زیر این موضوع کاملاً روشن گردد :

۱- چرا نیمروز (ظهر) هر نقطه از سطح زمین تقریباً ثابت است ؟

زمین دارای چندین حرکت است که یکی از آنها حرکت شبانه روزی یا حرکت وضعی میباشد. در باره حرکت وضعی زمین نه تنها در کشورهای عقب افتاده بلکه در کشورهای مرقی نیز افرادی پیدا میشوند که هنوز هم حرکت ظاهری خورشید، ماه و ستارگان را در شبانه روز حرکتی حقیقی پنداشته و منکر حرکت وضعی زمین میباشند. لذا برای توجه این افراد متذکر میشویم که حرکت کواکب به گرد زمین کاملاً ظاهری بوده و حقیقت امر این است که زمین در هر شبانه روز يك بار به گرد محور خویش حرکت میکند .

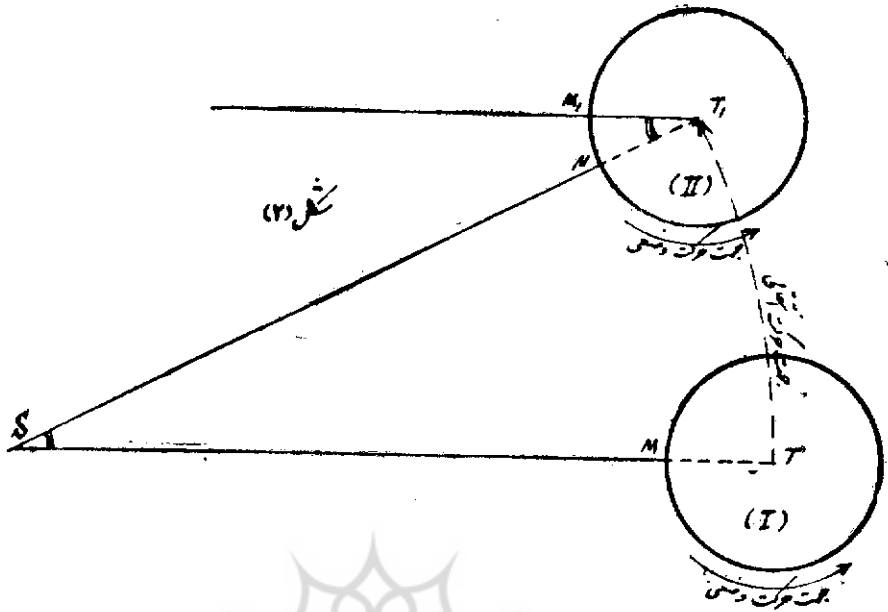
زمان این حرکت برابر ۲۴ ساعت و تقریباً ثابت است بنا بر این اگر در شکل (۱) نقطه A را مکان مشهد و حرکت وضعی زمین را طبق سهم از مغرب به مشرق در نظر گیریم برای عبور يك بار نقطه A از مقابل خورشید (نقطه S) و قرار گرفتن آن برای بار دوم در مقابل آن زمانی برابر ۲۴ ساعت لازم دارد و چون این مدت در تمام روزهای سال تقریباً ثابت است لذا موقع ظهر نیز که نیمی از مدت بالا میباشد ثابت خواهد بود .

گفتیم مدت شبانه روز تقریباً ثابت و برابر ۲۴ ساعت است. چرا تقریباً؟ زیرا بر اثر حرکات وضعی و انتقالی زمین دو نوع شبانه روز ایجاد میگردد: یکی شبانه روز نجومی است که مدت آن پیوسته ثابت می باشد و دیگری شبانه روز آفتابی که متغیر است. چگونگی ایجاد آن دو و تغییرات سالیانه شبانه روز آفتابی به قرار زیر است:

الف- شبانه روز نجومی یا ستاره ای - هر گاه زمین دارای حرکت انتقالی نمی بود برای يك دور گردش نقطه ای مانند M (شکل ۲) بدور محور زمین ۲۳ ساعت و ۵۶ دقیقه وقت لازم بود. این مدت در تمام روزهای سال ثابت و به شبانه روز نجومی یا ستاره ای موسوم است.

ب- شبانه روز شمسی یا آفتابی - میدانیم که زمین ضمن حرکت وضعی بدور خورشید نیز گردش میکند یعنی پس از يك شبانه روز علاوه بر يك بار حرکت وضعی ضمن حرکت انتقالی از حالت (۱) به حالت (۲) منتقل میگردد. (شکل ۲) مقدار این انتقال بحسب زمان قابل محاسبه است: بدین ترتیب که چون حرکت

انتقالی زمین در مدت ۳۶۵ روز بطول می‌انجامد و در این مدت مدار بیضی نزدیک به دایره‌ای طی می‌کند لذا از نظر فاصله زاویه‌ای ۳۶۰ درجه را می‌پیماید. زاویه پیموده شده در یک روز $\widehat{MSN} = \widehat{M_1T_1N}$ و تقریباً برابر یک درجه می‌باشد

یعنی نقطه M پس از انتقال زمین به حالت (۲) به اندازه M_1N عقب می‌افتد. $(\frac{360 \text{ درجه}}{365 \text{ روز}} = 1)$

برای رسیدن نقطه M_1 به N (مقابل خورشید) در حدود چهار دقیقه وقت لازم است زیرا یک دور حرکت وضعی زمین (۳۶۰ درجه) در ۲۴ ساعت و یاهر ۱۵ درجه در

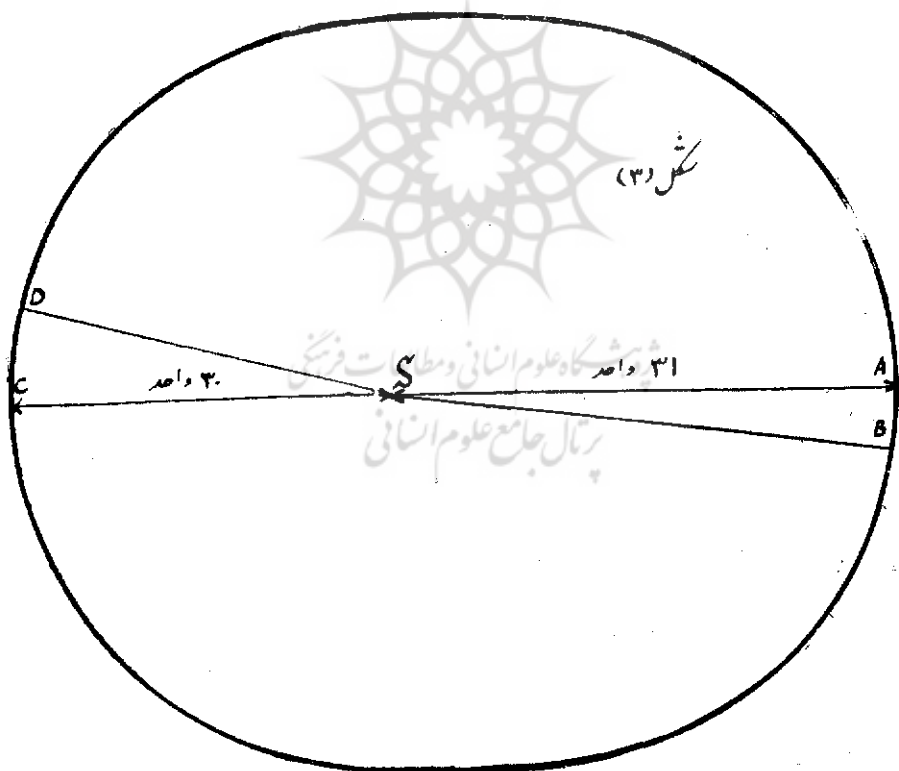
یک ساعت $(\frac{360 \text{ درجه}}{24 \text{ ساعت}} = 15)$ و یاهر یک درجه در چهار دقیقه $(\frac{60 \text{ دقیقه}}{15 \text{ درجه}} = 4)$

انجام میشود. بدین ترتیب با افزودن این مدت به طول شبانه‌روز نجومی، شبانه‌روز آفتاب‌ی بدست می‌آید؛ ولی باید در نظر داشت که این مقدار بر اثر اختلاف سرعت حرکت انتقالی زمین در اوج (دورترین فاصله زمین تا آفتاب) و حضیض (نزدیک‌ترین فاصله زمین تا آفتاب) یکسان نبوده و برای اعتدال ککش خورشید و انتظام حرکت انتقالی زمین تند و کند میگردد. مقدار این تغییر ناچیز و به قرار زیر میباشد:

نظر باینکه فاصله متوسط زمین از آفتاب در حدود ۱۵۰ و اختلاف فواصل اوج

و حضیض ۵ میلیون کیلو متر می باشد بنابراین نسبت این دو در حدود $\frac{1}{4}$ است یعنی اگر فاصله حضیض (SC) برابر ۳۰ واحد باشد فاصله اوج (SA) ۳۱ واحد خواهد بود؛ در ضمن طبق قانون دوم کپلر (۱) چون « شعاع حامل هر سیاره در زمانهای مساوی سطوح مساوی را طی می کند » لذا اگر طول AB (یعنی مسافت پیموده شده در یک شبانه روز بوسیله زمین ضمن حرکت انتقالی) در اعتدالین برابر واحد باشد مقدار آن در اوج در حدود ۰.۳، کمتر و در حضیض ۰.۳، زیادتر خواهد بود. شکل (۳)

از نسبت بالا چنین نتیجه میگیریم که اگر پیشرفت زمین را از حالت (۱) به حالت (۲) (شکل ۲) هنگام اعتدالین برابر یک درجه و زمان رسیدن نقطه M_1 به N را مساوی ۴ دقیقه در نظر گیریم اختلاف آن در اوج و حضیض نسبت به زمان متوسط به ترتیب در حدود $\frac{7}{2}$ ثانیه $= \left(\frac{3 \times 60 \times 4}{100} \right)$ کمتر و زیادتر خواهد بود. شایسته است بخاطر داشته

باشیم که مقدار بالا در حضيض بعلت ازدياد سرعت انتقالی زمین اندکی بیش از اوج می باشد .

بنابر کلیه مطالب بالا بطور خلاصه میتوان گفت:

الف- شعاع حامل سیاره در اعتدالین (حدود اوائل بهار و پاییز) دارای

سرعت متوسطی بوده و زاویه پیموده شده (\widehat{MSN}) توسط زمین ضمن حرکت انتقالی، برابر يك درجه و زمان رسیدن نقطه M_1 به N چهار دقیقه و بالنتیجه طول شبانه روز آفتابی در این دو قسمت از منطقه البروج برابر ۲۴ ساعت میباشد .

ب - شعاع حامل سیاره در اوج (حدود اول تابستان نیمکره شمالی) دارای

حداقل سرعت بوده و زاویه پیموده شده، توسط زمین، کمتر از يك درجه و در نتیجه طول شبانه روز آفتابی اندکی کمتر از ۲۴ ساعت میباشد .

ج - شعاع حامل سیاره در حضيض (حدود اول زمستان نیمکره شمالی) دارای

حداکثر سرعت بوده و زاویه پیموده شده، توسط زمین، بیش از يك درجه و بالطبع طول شبانه روز آفتابی زیادتر از ۲۴ ساعت میباشد .

باتوجه به نکات بالا، بدون تردید، مدت شبانه روز آفتابی در روزهای مختلف سال یکی نبوده و تغییر میکند ولی مقدار اختلاف آن نسبت به حد متوسط یعنی ۲۴ ساعت بقدری ناچیز است که میتوان از آن صرف نظر نمود زیرا بطوریکه دیدیم حداکثر این اختلاف در شبانه روز در حدود ۸ ثانیه و تغییر زمان و تطبیق آن با ظاهر حقیقی برای تمام روزهای سال امری است دشوار و غیر عملی بهمین علت دانشمندان علم هیئت شبانه روز دیگری را قبول و عرضه کرده اند که به شبانه روز متوسط آفتابی موسوم است. طول این شبانه روز برابر است با شبانه روز نجمی (۲۳ ساعت و ۵۶ دقیقه) بعلاوه معدل زمانهایی که نقطه M_1 در $\frac{1}{4}$ ۳۶۵ روز طی کرده و به N رسیده است. از آنجائیکه این معدل برابر ۴ دقیقه می باشد لذا طول شبانه روز متوسط آفتابی در تمام سال ثابت و برابر ۲۴ ساعت و مورد قبول کلیه مردم عالم است .

اینک با قبول شبانه روز متوسط آفتابی و یکسان بودن زمان آن در کلیه روزهای سال ناچار نمیی از آن پیوسته ثابت و ظهر متوسط هر مکان در تمام روزهای سال نیز ثابت خواهد بود .

۲ - تعیین موقع ظهر با طلوع آفتاب امری است دشوار و غیر عملی .

با اینکه امروز بیشتر کشورهای دنیا زمان را با وسائلی اندازه گیری می کنند که حتی تغییر حرکت وضعی زمین را نیز نشان میدهد باز هم افرادی وجود دارند که مبداء شبانه روز را طلوع و یا غروب آفتاب در نظر گرفته و دیگر اوقات خویش را با آن می سنجند!

وجود ساعت‌های غروب کوك ، سؤال مبهم Δ چند ساعت به غروب باقی مانده ؟ »
و تعیین موقع ظهر با طلوع آفتاب، نمونه‌های روشنی است که عدم اطلاع این قبیل افراد
را در تعیین زمان و مبداء آن اثبات می‌کند .

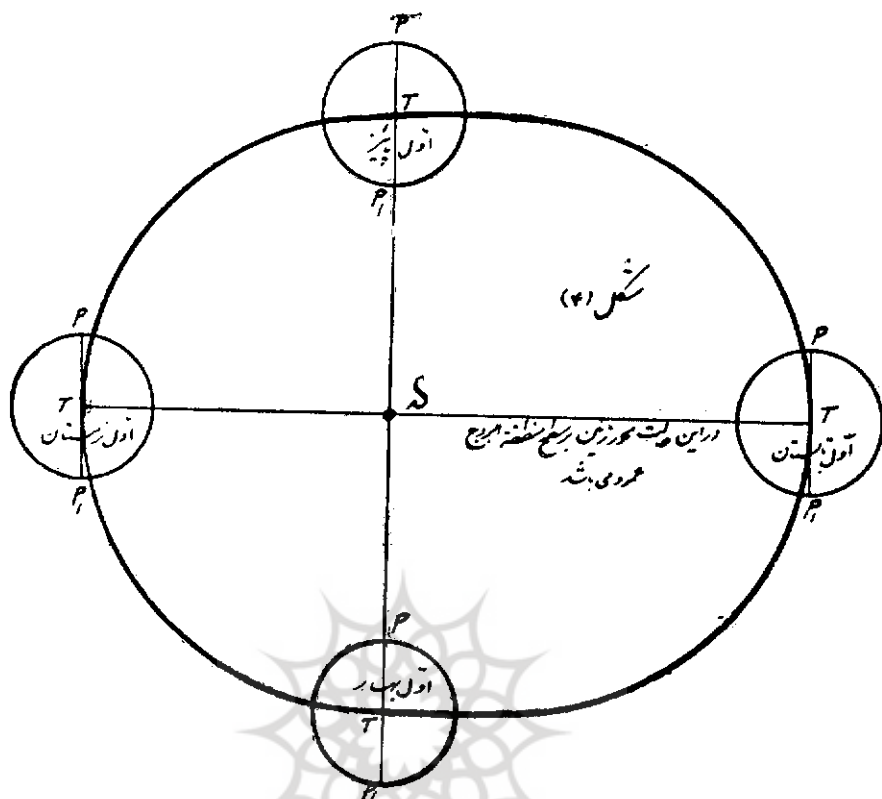
باید دانست که تعیین مبداء زمان بوسیله طلوع یا غروب آفتاب جز در نقاطی
دایره استوا، آنهم به تقریب، دشوار و غیر عملی و در دیگر نقاط باید ظهر یا نیم‌شب را
در نظر گرفت علت این امر بر اثر انحراف محور زمین نسبت به سطح مدار منطقه
البروج و حرکت انتقالی آن به گرد خورشید میباشد .

اگر محور زمین نسبت به سطح مدار منطقه البروج عمود بود (شکل ۴) دایره
روشنایی (۱) در تمام روزهای سال از قطب‌ها گذشته و زمان قرار گرفتن هر نقطه از سطح
زمین در مقابل آفتاب، ضمن حرکت وضعی، دوازده ساعت و طول شب و روز برابر بود
ولی بر اثر انحراف محور زمین نسبت به سطح منطقه البروج این وضع تنها در اوایل بهار و
پاییز صورت گرفته و در مواقع دیگر یا قطب شمال در تاریکی و قطب جنوب در روشنایی
است (از اول پاییز تا اول بهار) و با برعکس قطب جنوب در تاریکی و قطب شمال در
روشنایی میباشد (از اول بهار تا اول پاییز) .

هر گاه در شکل (د) نقطه‌ای را مانند M، در حالات مختلف، در روی زمین در
نظر گیریم ملاحظه خواهیم کرد که دو حالت (۱) و (۳) ضمن حرکت وضعی درست نیم
از مدار خود را در روشنایی و نیم دیگر را در تاریکی طی میکند در صورتیکه برای
حالت‌های (۲) و (۴) چنین نیست، بدین ترتیب که در حالت (۲) نیم بیشتر را در روشنایی
و نیم کمتر را در تاریکی و برعکس در حالت (۴) نیم کمتر را در روشنایی و نیم بیشتر را
در تاریکی می‌بینیم .

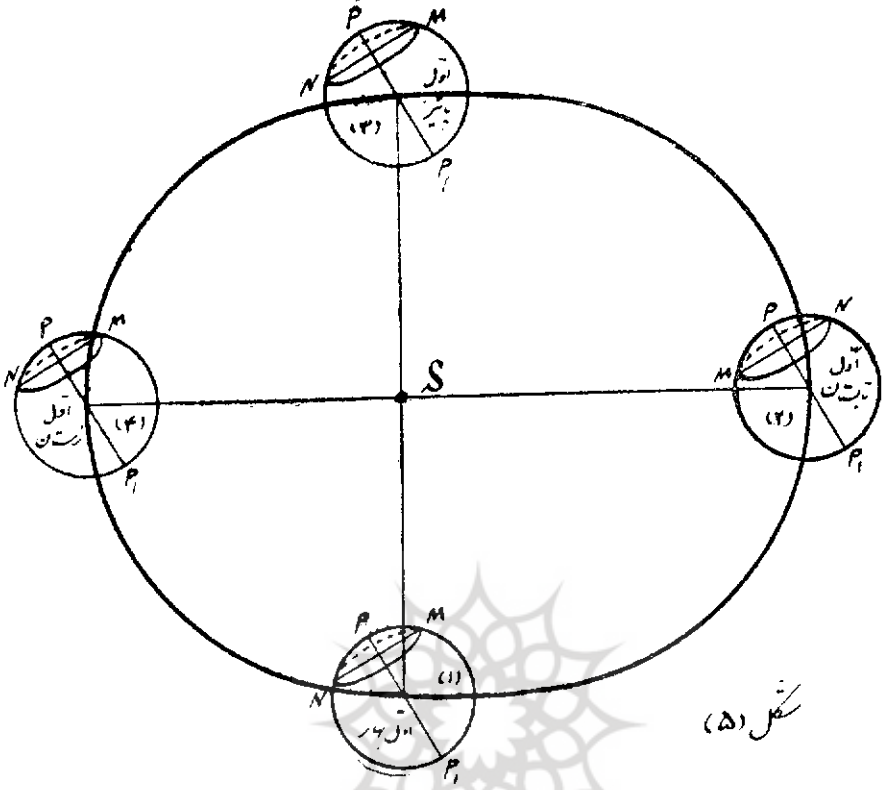
۱- دایره روشنایی دایره عظیمه‌ای است که حد دونیمه روشن و تاریک کره
زمین را معین می‌سازد . سطح این دایره پیوسته از مرکز زمین عبور میکند ولی فصل
مشترک آن با سطح زمین بعلافت انحراف محور آن در فصول مختلف فرق میکند، بدین
ترتیب که در اول بهار و اول پاییز از دو قطب می‌گذرد، در اول تابستان ۲۳ درجه
و ۲۷ دقیقه از قطب شمال گذشته و تمام سطح منطقه قطب شمال را روشن می‌سازد،
در صورتیکه در اول زمستان (زمستان نیم‌کره شمالی) برعکس باندازه ۲۳ درجه و ۲۷
دقیقه از قطب جنوب گذشته و تمام سطح منطقه قطب جنوب را روشن مینماید .

فصل مشترک دایره روشنایی با دایره استوا در تمام طول سال امتداد یکی از
قطر های دایره استوا بوده و بهمین جهت طول شب و روز در روی این دایره در تمام
روزهای سال برابر میباشد .

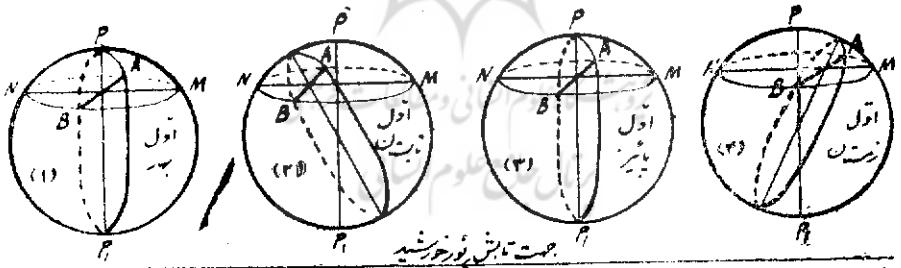

علت این امر تنها انحراف محور حرکت انتقالی زمین است که بدان اشاره شد، ولی مدت گردش این نقطه بگرد محور زمین در حدود ۲۴ ساعت و نقاط M (نیمروز) و N (نیمشب) در روی قطر مدار نقطه M قرار دارد یعنی نیمروز و نیمشب برای هر نقطه از نقاط سطح زمین در تمام طول سال ثابت است؛ به زبانی دیگر می توان گفت که چون نصف النهار MN دایره روشنائی را به دو بخش مساوی تقسیم می کند لذا نیمروز یا ظهر در چهار حالت فوق یکسان و تقریباً در یک زمان واقع میگردد که تنها در روزهای اول بهار و اول پاییز بدو نیمه مساوی روشن و تاریک تقسیم میگردد و در سایر روزها محل فصل مشترک این دایره بامداد نقطه M تغییر میکند بطوریکه قوس BMA (روز) زمانی بیش از ۱۸۰ درجه و زمانی کمتر از آن است.

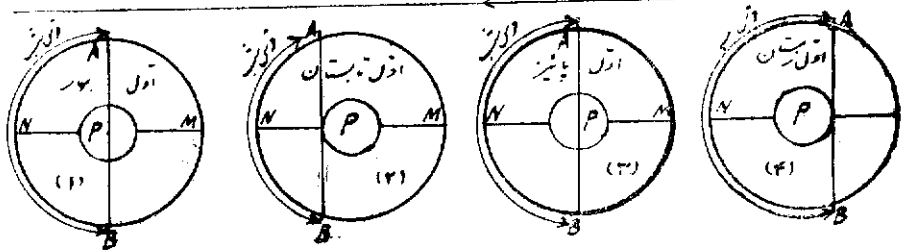
نقاط A و B به ترتیب موقع طلوع و غروب آفتاب نقطه M می باشند که در طول سال محل آن طبق شکل (۵) مقداری تغییر می کند. برای مشاهده این موضوع کافی است در روزهای اول زمستان و اول تابستان طلوع و یا ارتفاع آفتاب را، هنگام ظهر، رصد و امتداد حاصل را

شکل (۵)

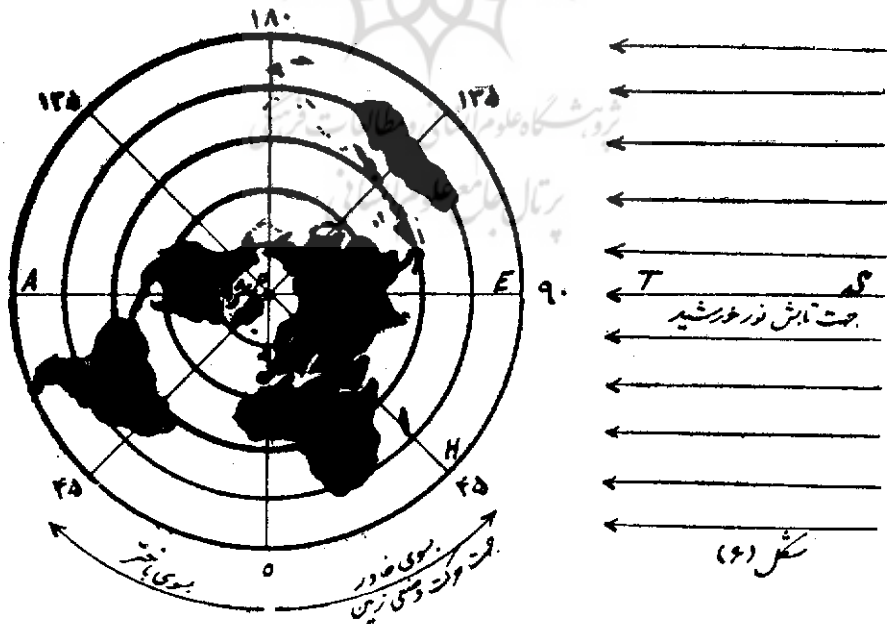
جهت تابش نور خورشید

در روی دیوار یا صفحه ای ترسیم کنیم در این صورت ملاحظه خواهیم کرد که زاویه بین این دو امتداد در حدود ۴۶ درجه می باشد علت این امر بطوریکه گفته شد تغییر ارتفاع ظاهری آفتاب است که بر اثر انحراف محور زمین و حرکت انتقالی آن بگرد آفتاب صورت می گیرد .

از مطالب بالا می توان چنین نتیجه گرفت که چون طلوع و غروب آفتاب در روز های مختلف، هم از نظر مکان و هم از نظر زمان تغییر مییابد شایسته است که : از تعیین موقع ظهر بوسیله طلوع آفتاب و از داشتن ساعت های غروب کوك برای تعیین مبداء زمان و محاسبه ساعات دیگر نسبت به آن خودداری کنیم زیرا طلوع و غروب آفتاب دو گاه متغیر اند و متغیر نمیتواند به عنوان مبداء انتخاب گردد .

۳- اختلاف طول جغرافیائی دو نقطه را بوسیله ساعت و برعکس اختلاف ساعت آن دو را میتوان بوسیله اختلاف طول جغرافیائیشان بدست آورد. این اختلاف چه در مورد ساعات و چه در مورد طول جغرافیائی ثابت و غیر قابل تغییر است. تغییر موقع ظهر مشهد در اعده ای بر اثر اختلاف ساعت تهران و مشهد میدانند. این عقیده بکلی بی اساس و بدون تردید بر اثر عدم اطلاع این افراد از اختلاف طول جغرافیائی نقاط مختلف زمین می باشد. برای روشن شدن این امر فرض کنیم اشعه خورشید در امتداد ST، زمین در نقطه P و نصف النهار AE از مرکز خورشید بگذرد (شکل ۶).

اگر این نصف النهار را مبدا قرار دهیم و حرکت وضعی زمین را از چپ بر است در نظر گیریم، از آنجائیکه زمین حرکت وضعی خود را در ۲۴ ساعت انجام میدهد بنا بر این هر ۱۵ درجه از سطح زمین پس از یکساعت از مقابل خورشید میگذرد (۱۵ درجه = $\frac{360}{24}$ درجه) مثلاً نقطه H بعد از سه ساعت به نقطه E میرسد زیرا اختلاف طول جغرافیائی این دو نقطه برابر ۴۵ درجه می باشد. بهمین ترتیب ما میتوانیم اختلاف ساعت را از روی اختلاف طول جغرافیائی و اختلاف طول جغرافیائی را بوسیله اختلاف ساعت دو نقطه بدست آوریم.

زمان رسیدن نقطه H به E در تمام روزهای سال ثابت است زیرا اختلاف فاصله طولی و زاویه ای نقاط H و E، در سطح زمین، پیوسته ثابت بوده و مدت حرکت وضعی زمین نیز تقریباً تغییر نمیکند بنابراین برای ایجاد اختلاف ساعت دو نقطه یکی از دو شرط زیر لازم است:

الف - مکان نقاط H و E و یا یکی از آن دو تغییر کند.

ب- مدت حرکت وضعی زمین در روزهای مختلف سال به مقداری برابر تغییر می کند در ظهر مشهد داده میشود تغییر یابد. از آنجائیکه وقوع دو شرط بالا غیر ممکن است لذا اختلاف ساعت مشهد و تهران طبق اختلاف طول جغرافیائی آن دو، برابر ۸ درجه و ۱۵ دقیقه بوده و ظهر مشهد نسبت به ظهر تهران ۳۳ دقیقه زودتر واقع میشود و این اختلاف به علت ثابت بودن فاصله این دو شهر در تمام سال، ثابت است.

بنابراین از آنجائیکه ظهر مشهد معادل یازده و ۲۷ دقیقه ساعت تهران می باشد با قبول شبانه روز متوسط آفتابی شایسته است که اجرای اذان و نماز مخصوص ظهر اندکی بعد از ساعت فوق انجام پذیرد.

۴- ظهر حقیقی و ظهر قراردادی و حداکثر اختلاف آن دو در طول سال.

برای اینکه بچگونگی تغییری که بر اثر مشاهده شاخص در موقع ظهر مکانی روی میدهد واقف شویم باید از ظهر حقیقی و ظهر قراردادی آگاهی داشته باشیم.

الف - ظهر حقیقی هر مکان هنگامی است که آفتاب ضمن حرکت ظاهریش به نصف النهار آن مکان برسد و با بطور صحیح تر میتوان گفت: ظهر حقیقی هنگامی است که نصف النهار یک نقطه از مرکز خورشید بگذرد. موقع ظهر حقیقی بعلمت یکسان نبودن سرعت حرکت انتقالی زمین متغیر و حداکثر اختلاف آن نسبت به ظهر قراردادی (ظهر متوسط) کمتر از یک ربع ساعت میباشد.

ب - ظهر قراردادی موقعی است که شبانه روز متوسط آفتابی نصف گردد.

از آنجائیکه مدت شبانه روز متوسط آفتابی در تمام طول سال ثابت است لذا نیم آن نیز ثابت و ظهر قراردادی در تمام روزها در یک موقع واقع میگردد . مثلاً موقع ظهر قرار دادی تهران همان ساعت ۱۲ است که رادیو اعلان میکند و یا ساعت های دقیق این شهر نشان میدهند .

ظهر حقیقی و ظهر قراردادی در اعتدالین تا حدود اواسط هر فصل تقریباً بر یکدیگر منطبق و چندان اختلافی ندارند ولی در اوج بعثت کندی حرکت انتقالی زمین طول شبانه روز آفتابی کم شده و ظهر حقیقی قبل از ظهر قراردادی واقع میگردد در حالیکه در حقیض ظهر حقیقی پس از ظهر قراردادی ظاهر می شود .

مقدار این اختلاف از هر روز به روز دیگر ، حداکثر ، ۸ ثانیه و در اوج و حقیض کمتر از یک ربع ساعت است . بنا بر این از آنجائیکه تغییر اوقات هر روز بمقدار ۸ ثانیه کاری است غیر عملی و حد اکثر اختلاف این تغییر در سال ، نسبت با اعتدالین ، کمتر از ربع ساعت می باشد لذا میتوان اوقات مختلف روز را طبق ساعت قراردادی تنظیم و بطور ثابت در نظر گرفت . نکته مورد توجه اینجاست که موقع ظهر مشهد را طبق اطلاعات حاصل ، از آقایان مؤذنین بمراتب بیش از اندازه واقعی تغییر میدهند و علت این امر یا بر اثر عدم استقرار صحیح شاخص است و یا تعیین هنگام ظهر بوسیله جدول طلوع آفتاب در روزهای ابری . برای آگاهی از صحت استقرار شاخص و اطلاعات حاصل لااقل محتاج بشش ماه فرصت میباشیم که زمان آن باید از اوج به حقیض و یا از حقیض به اوج تعیین گردد و اینجانب بررسی آنرا از ابتدای دیماه (حقیض) شروع و با توفیق خداوند نتیجه را در تیرماه آینده در اختیار علاقمندان محترم خواهم گذارد . اما نتایجی را که فعلاً میتوان از این گفتار بدست آورد بقرار زیر میباشند :

الف - با وجود رادیو و ساعت های دقیقی که در عصر حاضر در اختیار بیشتر مردم می باشد استفاده از شاخص ، جز در موارد ضروری ، عملی است دشوار و در عین حال دقت یک عقربه ثانیه شمار ساعت را نمی تواند دارا باشد .

ب - چون طلوع و غروب آفتاب همه روزه تغییر میکند بهتر است مبدأ شبانه روز را نیم شب در نظر گرفته و ظهر را نسبت به آن بسنجیم .

ج - از آنجائیکه غروب آفتاب در تغییر می باشد شایسته است که ساعت خود را با امروز (ظهر) تطبیق کنیم .

د - نظر به اینکه اختلاف ظهر حقیقی با ظهر قراردادی ، در طول سال ، چندان زیاد نیست ، برای سنجش زمان ، شایسته است که ظهر قراردادی یا متوسط را انتخاب و موقع آنرا در تمام روزهای سال بطور ثابت در نظر گیریم .